

DZIENNIK POMORSKI

Przedpłata:

W ekspedycji miesięcznie	2,90 zł.
Z odnośnikiem miesięcznie	2,30 zł.
W agencjach miesięcznie	2,30 zł.
Przez pocztę już z odnośnikiem	2,53 zł.

W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków i t. p. wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonych numerów.

Redakcja i Administracja: Chojnice, ul. Człuchowska 13.

Pocztowe konto czekowe 201 032

Konto bankowe: Bank Powiatowy, Chojnice.
Miejska Kasa Oszczędności, Chojnice.

Tel. 44 Adres telegr. „Dziennik Pomorski”. Skryt. pocz. 33

Chojnice, niedziela 14 lutego 1926 r.

Ogłoszenia:

Ogłoszenia na stronie 6-lam od wiersza petyt. lub jego miejsca 10 groszy — Rekl. za tekst wiersz 3-lam 20 groszy — Ogłoszenia skomplikowane z zastrzeżeniem miejsca oraz z nieczytelnym rękopisem przy każdym poszczególnym wypadku 20% nadwyżki. Ogłoszenia z innych krajów płatne tylko w walucie litche. Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

Ogłoszenia przyjmuje się do godz. 9 przed poł.

Sejmik Oświatowy T. C. L.

W ubiegły wtorek w sali Biblioteki Uniwersyteckiej w Poznaniu, toczyły się obrady Sejmiku Oświatowego Towarzystwa Czytelní Ludowych. Zebranie zajął prezes Rady Głównej prof. T. Grabowski, witając przybyłych gości i delegatów, a w szczególności reprezentantów bratniego nam narodu Czechosłowacji, — w osobach konsula dr. Glossa, profesora Hanusa, oraz przedstawiciela kuratorjum, Macierzy szkolnej i w. in. W zjeździe uczestniczyło przeszło 80 osób.

Profesor Grabowski przedstawił działalność T. C. L., która w ostatnich czasach osłabła na sile z powodu przesilenia gospodarczego. W porównaniu z Małopolską, zdaniem prelegenta, rozwój T. C. L. w Wielkopolsce pozostaje nieco w tyle. Następnie wskazał na konieczność ściślej współpracy związku w poszczególnych dzielnicach. Kończąc mowa wyraził ubolewanie, że obchód ku czci wielkiego Syna Ziemi Wielkopolskiej — Staszica w Poznaniu, wypadł bled w porównaniu z podobnymi uroczystościami we Lwowie, Lublinie i prowincji Wielkopolski. Naprawić to będzie można poświęceniem roku bieżącego pamięci zmarłego.

Marszałkiem Sejmiku wybrano przedstawiciela Macierzy p. Stemplera powołując przytem na sekretarza redaktora „Przeglądu Oświatowego” Kisielewskiego i p. Podoleckiego, poczem odczytano szereg depesz gratulacyjnych m. in. od prezydenta miasta Ratajskiego i Wojewody Pomorskiego Wachowiaka.

Tegoroczne sprawozdanie z działalności T. C. L. referowane przez ks. dyr. Ludwiczaka, szło w tym kie runku, aby przedstawić istotny stan rzeczy, nie tak optymicznie jak to zeszłego roku miało miejsce. Mowa wskazał na ubytek czytelników z bibliotek, na skutek kryzysu gospodarczego, z których to powodów praca nie jest może tak intensywna, jaka być powinna. W Poznaniu jest 934 czynnych bibliotek pozostało 691. Na Pomorzu zaś zawieszono swą działalność około 50 bibliotek. Jedynie liczba ksiązek wzrosła do 111 tysięcy na 120 tys., co jest dowodem żywności komitetu T. C. L. Obok wielu innych, przyczyny należy szukać w tem, że dawniej pod obcymi zaborami, każda ksiązka, byleby polska, była rozchwytywana, podczas gdy obecnie zainteresowanie osłabło. Również dobór ksiązek jest nieodpowiedni, niestety przynają trzeba, że nasze społeczeństwo wiejskie i małomiasteczkowe nie dorosło wprost do tego typu bibliotek i ksiązki poważnie niechętnie czytuje.

W dziedzinie żywego słowa, wszelkiego rodzaju wykładów i odczytów z przeczczami poczyniono wielki krok naprzód. Również nadspodziewane wyniki daje działalność uniwersytetów ludowych i obecnie wyłania się projekt założenia nowego uniwersytetu na kresach, prawdopodobnie w Wileńszczyźnie. — Po sprawozdaniu z 3 Maja referent przedstawił stan finansowy Związku, z którego wynika, że czysty majątek T. C. L. tj. Centrali i sekretariatów w Grudziądzu i Królewskiej Hucie wynosi 385.254.12 zł. Obecnie cała księgowość prowadzona będzie w systemie podwójnym, amerykańskim. — W dyskusji brali udział p. Chrzanowska, Nięgolewski, ks. Harbeżyński, Piec (Górny Śląsk) i p. Stempler, który nadmieniał, że dewizą obywatela powinno być obok obowiązków zawodowych, poświęcenie pewnej ilości czasu obowiązkowi społecznemu a wyniki przejąć wszelkie oczekiwania, czego żywym przykładem są Wochoy. Po wyczerpaniu dyskusji ks. Ludwiczak udzielił szereg wyjaśnień. — Po 15-to minutowej przerwie — poza porządkiem obrad zabrał głos konsul Czechosłowacji dr. Gloss, wygłaszając krótkie przemówienie które wywołało żywy pokłask.

Z kolei ks. Gręda poruszał sprawę nowych ustaw. W wyniku dyskusji brali udział p. Gebel, ks. Kaliszewski, ks. Niesciowski, Podolecki i ks. Ludwiczak.

Bardzo piękny i obszerny referat p. „Biblioteka jako uzupełnienie szkoły ludowej” wygłosił p. Kędziński. Referat ten zostanie wydrukowany w całości. „Jakiemi środkami utrzymywać biblioteki miejskie” wyjaśniła w swym obszernym referacie p. Rybarkiewiczówna. Po udzieleniu pokwitowania Zarządowi i Radzie Głównej przez aklamację, wybrano 5 członków do Rady Głównej w osobach mecenasa Celichowskiego, dr. Michalskiego, ks. kan. Lisieckiego, prof. Grabowskiego i p. Tadrzyńskiej. Obrady zamknął marszałek Sejmiku Stempler, dziękując ks. Ludwiczakowi za owocną pracę nad rozwojem T. C. L.

Działalność referatu wojskowego Wydziału Administracyjnego Woj. Pom.

W sprawach wojskowych Wydział Administracyjny starał się pogodzić interes ludności z obowiązkami ustawy.

W roku 1925 przelany został na władze administracyjne cały ciężar poboru wojskowego a co za tem idzie bezpośredni kontakt z ludnością w sprawach poborowych. Trudności, związane z przyzwyczajaniem ludności do tej nowej funkcji władz administracyjnych, były wielkie, gdyż trudno było zrozumieć przeciwnemu poborowemu, że definitywne załatwienie spraw wojskowych należy obecnie do władzy administracyjnej.

To też przy załatwianiu spraw poborowych zwrócono specjalną uwagę w tym kierunku, aby w granicach, określonych ustawą, stosować jak najszersze ulgi i usprawiedliwienia, wynikające z nieznajomości kompetencji władzy administracyjnej i wojskowej. Uwzględniano w szerokim zakresie wszelkie przekroczenia terminów, a w szczególności terminów, przekroczonej z powodu niewłaściwego skierowania podania do władzy wojskowej, zamiast władzy administracyjnej.

Przy układaniu planu poboru zastosowano się w szerokim zakresie do potrzeb ludności przez wyznaczenie jak najdogodniejszych miejsc urzędowania Komisjy Poborowych. Stosowano system taki, aby każda gmina miała jednakową drogę do przebycia na miejsce urzędowania Komisji.

W sprawach odroczeń, trzymano się więcej ducha, niż litery ustawy i gdzie tylko można było zastosować uwzględnienie na podstawie szerszej interpretacji ustawy, udzielano odroczeń. Dotyczy to specjalnie właścicieli gruntów o małej wydajności. Zawsze brano pod uwagę stan roli w danym powiecie i warunek ten był jednym z najważniejszych czynników, na mocy których udzielano odroczenia. Uwzględniano również obecne ciężkie warunki bytu i możności utrzymania rodziny w razie zaciągnięcia poborowego do wojska.

W roku 1925 stanęło do poboru razem 10.456 poborowych, ochotników zgłosiło się 206. Ta ostatnia cyfra świadczy o zaufaniu ludności do władz wojskowych i o popularności służby wojskowej. Za zdalnych do kategorii A uznano 6666, kat B 2201.

W sprawach zasiłków dla rodzin powołanych na ćwiczenia wojskowe kierowano się zasadą jak najszerszego uwzględnienia podań, to też na podstawie relacji kierowników władz administracyjnych i instancji, można stwierdzić, że skarg na nieuwzględnienie podań o zasiłki prawie, że nie było. Dużo kłopotu sprawiło nieterminowe wypłacanie zasiłków, powstałe z powodu nieuchwalenia przez Sejm na czas przedłożenia mocy obowiązującej ustawy o zasiłkach. Aby złagodzić powyższe niedomagania władze administracyjne, wobec braku funduszy rządowych na wypłatę zasiłków, zwróciły się do komunalnych związków z prośbą o czasowe poratowanie z własnych funduszy. Większa część związków komunalnych przyszła chętnie z pomocą i wypłacała zaliczkowo potrzebne kwoty. W ten sposób wypłata zasiłków nie uległa zbyt niemu opóźnieniu.

Wszystkich zasiłków wypłacono w roku ubiegłym przeszło 85.000 złotych (osiemdziesiąt pięć tysięcy złotych).

Sprawy polskie.

Polityka a rady miejskie.

Dowiadujemy się, że z okazji zajść na posiedzeniu Rady Miejskiej w Działdowie P. Wojewoda przypomniiał wszystkim samorządom, że działalność polityczna nie należy do zakresu ich działania i polecił przewodniczącym ciał samorządowych, by w przyszłości do uchwał i dyskusji w tych sprawach nie dopuszczali.

Niechaj samorzady politykę pozostawią czynnikom do tego powołanym, a same zajmą się sprawami gospodarczymi i intelektualnymi swych obywateli.

Praca taka jest pożądana i napewno nie będzie bezowocna.

Polska wystawa przemysłowa w Gdańsku.

Zarząd Targów Gdańskich podaje, że w tych dniach odbyła się w Warszawie w Ministerstwie Przemysłu i Handlu konferencja w sprawie zorganizowania w Gdańsku większej polskiej wystawy przemysłowej. Uchwalono urządzić taką wystawę pod protektoratem

Ministerstwa w czasie od 24 kwietnia do 2 maja w ramach międzynarodowej wystawy wzorów towarowych, w której mają wziąć udział między innymi Niemcy, Grecja, Turcja i Palestyna.

Wiadomość o kupnie przez p. Wł. Grabskiego Sartowice nieprawdziwa.

W kilku pismach ukazała się notatka, powtórzona za Gońcem Nadwiślańskim i „Echem Gdańskim” że b. prezes Rady Ministrów i minister skarbu pan Władysław Grabski nabył majątek Sartowice, położony w pow. świeckim. Ponieważ majątek ten nazwy i w tym powiecie podlega likwidacji, jako własność obywatela niemieckiego i już został zgłoszony do sprzedaży przez skarb państwa, główny Urząd Likwidacyjny stwierdza, że wśród podań kandydatów o przyznanie prawa kupna tego majątku zgłoszenia p. Władysł. Grabskiego nie ma i nie było. Ponieważ zaś nabycie majątku w drodze dobrowolnej umowy z właścicielem jest w obecnym stadium postępowania likwidacyjnego wykluczone, przeto wiadomość o kupnie przez kogośkolwiek jest nieprawdziwa.

Wydalenie Polaków z Niemiec.

„Dziennik Berliński” stwierdza ponownie cały szereg faktów, wydalenia optantów polskich przez władze niemieckie, które odnoszą się do nich brutalnie, żądając opuszczenia Rzeszy niemieckiej w ciągu 14 dni od terminu zawiadomienia pod groźbą kary pieniężnej względnie aresztu. Wypadki te powtarzają się przeważnie w Westfalii oraz północnych Niemczech (Szczecin). Kilku wydalonych optantów zamieszkiwało w Niemczech już od 27 lat.

Sprawy polityczne.

18.000 dzieci rosyjskich mieszka w wagonach kolejowych.

„Wieczernia Moskwa” zamieszcza wiadomość komisariatu komunikacji, według której ilość opuszczonych dzieci, które „zamieszkały” w wagonach kolejowych, wynosi 18.000. Warunki w których dzieci te żyją, są tak ciężkie, że władze sowieckie chcą dać do dyspozycji nieznaczliwych sierot — choć w najgorszych czasach — większą ilość wagonów, t. zw. „niepłuszek”.

Bezrobocie na Łotwie.

W czasie od 1 go stycznia do 1. lutego br. liczba bezrobotnych zarejestrowanych na ryskiej giełdzie pracy wzrosła z 1737 do 2157, w tem 1116 mężczyzn a 1041 kobiet. Połowę tej liczby stanowią robotnicy niewykwalifikowani. Przy robotach publicznych, wobec braku środków zatrudniono tylko 216 robotników. Zapomogli otrzymuje tylko 600 bezrobotnych.

Brak chleba w Odesie.

Ze względu na zmniejszony dowóz zboża doszło w Odesie do znacznego podrożenia chleba. Piekarnie prywatne przestały częściowo piec, częściowo zaś podwyższyły wielokrotnie ceny chleba. Przed konsumantami stoją stale „ogonki” w celu otrzymania tańszego chleba.

Spór włosko-niemiecki a Anglja.

Dzienniki angielskie nie ukrywają, iż sprawa stosunku między Włochami a Niemcami wywołała zaniepokojenie opinii angielskiej. Kola rządowe wstrzymują się dotychczas od omawiania tej sprawy, gdyż w obecnej fazie nie dotyczy ona bezpośrednio Anglii.

Spisek niemiecki we Włoszech.

Dzienniki rzymskie donoszą, że oddział karabinierów przeprowadził na wyzninie Lavarone poszukiwania, w których wyniku wykryto wielką ilość materiału wojennego jak rewolwery, karabiny, szable, bagnety, naboje i karabin maszynowy. Stwierdzono ponadto w sposób niewątpliwy, że posiadaczą broni odwieźdli w ostatnich czasach bawarscy wysłannicy z Monachjum, których zadaniem było prowadzić propagandę rewolucyjną w Trentynie.

Wysłannicy ci zapowiadali rychłe przywrócenie pangermanizmu nad górą Adyga.

Równocześnie wykryto w Bolzano wiele broni i amunicji wojennej.

Panuje przekonanie, że wykryta broń stanowi zaledwie drobną część ukrytej w różnych miejscowościach, do których trudno się obecnie dostać z powodu śniegów. Dotychczas aresztowano 5 osób. Spodziewane są dalsze aresztowania.

Napad Chińczyków na chrześcijan, ograbienie i podpalenie kościołów.

Według doniesień z Hong Kongu, tłum, złożony z około 500 żołnierzy i studentów zaatakował misję amerykańską w miejscowości Kachek na wyspie Hainan w pobliżu Kwantungu.

Tłum wdarł się do szpitala i podarł na strzępy sztandar amerykański, przyczem pobito chińskich posługaczy szpitala. Ci sami napastnicy zaatakowali następnie kościoły chrześcijańskie, położone w innych miejscowościach wyspy i po zdemolowaniu i ograbieniu urządziły kościelne, kościoły podpaliły.

Republika polska w Bolszewji.

„Grodner Moment” pisze: Jak wiadomo Rosja dzieli się na 22 sowieckie republiki. Ostatnio sowieci uchwalili utworzenie nowych trzech republik: mongolskiej, żydowskiej i polskiej, z których pierwsza już istnieje. Polska autonomiczna sowiecka republika utworzona będzie w granicach Ukrainy, w tych guberniach, które posiadają w większości żywo polski tj. na Podolu. Jako główne miasto polskiej republiki uważanym będzie Kamieniec Podolski, a obszar nowej republiki podzielony jest na 11 powiatów i 81 wiejskich rad.

Sprawy gospodarcze.

Brak papieru w Rosji.

Na rynkach rosyjskich daje się zauważyć wielki brak papieru. Zwłaszcza dotkliwie daje się odczuć brak papieru do pisania i pakowania. W roku 1924/25 wynosiło w Rosji zapotrzebowanie papieru do pisania 52.000 ton; z zapotrzebowania tego zostało pokryte tylko 70 proc. W r. 1925/26 wynosi zapotrzebowanie papieru do pisania i tektury 484.000 ton; przemysł rosyjski może jednak dostarczyć zaledwie drobną część tej ilości. Ponieważ i dowóz papieru się zmniejsza, staje się kryzys w papiernictwie rosyjskim coraz groźniejszy.

Oszczędnościowe wkłady premjowe w P. K. O.

Na posiedzeniu Rady Nadzorczej P.K.O. zapadły uchwały w sprawie rozpoczęcia przyjmowania wkładów oszczędnościowych premjowych. W sprawie tej odbędzie się w dniu 13 bm. w P.K.O. konferencja prasowa celem zaznajomienia przedstawicieli prasy z akcją tą wzorowaną na przykładach francuskich.

Ukraiński Bank Gospodarczy.

Kapitał ukraińskiego banku Gospodarczego wrosł w ciągu roku 1924/25 z 18.200.000 na 54.323.000 rubli. Za pośrednictwem banku zakupiły różne konsumy gospodarskie przeszło 3200 plugów motorowych.

Ukraiński trust maszynowy ogranicza produkcję.

Z braku środków mniejszy „Gosplan” program produkcji ukraińskiego trustu do wyrobu maszyn „Juzmasztrusi” o 9 milj. rubli.

Nowa taryfa kolejowa.

Z dniem 10 lutego weszła w życie taryfa towarowa polskich kolei normalno-torowych. Nowa taryfa wprowadza szereg ulepszeń i zmian w klasyfikacji towarowej. Najważniejszym momentem jest to, że stawki taryfowe na węgiel, cement i drzewo pozostają bez jakichkolwiek zmian.

Abonujcie Dziennik Pomorski

Gawędy Ojca Bibuły z Chojnic.

Jak się miewacie, Filutowski i Zamroczyński? Spieszcie znów do was, bo w kraju ważne dzieje się rzeczy!

Panie starszy, proszę o trzy herbaty!

Są ludzie, którzy wcale nie zdają sobie sprawy z tego, co się w okolicy nas dzieje!

Rok 1926 ma być rokiem ważnych wydarzeń dziejowych i politycznych!

Nie wierzę oczywiście w to, co różni wróżbi i różne wróżbiarki przepowiadały, bo żaden człowiek nie może wiedzieć, co się dzisiaj będzie w przyszłości!

Znacie przecież stare nasze przysłowie: Człowiek strzela a Pan Bóg kule nosi!

Kto ma jednak oczy ku patrzeniu, a uszy ku słyszeniu, ten wie, że w kraju naszym kręci się cały zastęp agitatorów, którzy całą siłą dążą do wywołania awantur i zamieszek!

Pierwsze jaskółki tej agitacji przeciwpaństwowej i wyrotowej już się ukazały!

Pamiętną jest noc Sylwestrowa w Poznaniu, gdzie to różni awanturnicy powybijali okna wystawne a policjantów obrzucili kamieniami i cegłami!

I jakież skutki takiej roboty burzycielskiej!

Ci, których przychyłono na gorącym uczynku, postawieni będą przed sądem i zostaną surowo ukarani!

KRONIKA.

Dziś: Katarzyna, p. Grzegorz pp. w. Jan, b. w.
13. 2. 26. Słońca wschód 7.24 zachód 17.06
Księżycy wschód 8. 6 zachód 18. 9

Jutro: Walenty k. m. Agaton pp. w.
14. 2. 26. Słońca wschód 7.29 zachód 17.08
Księżycy wschód 8.33 zachód 19.37

Pojutrze: Faustyn i Jowita, mm.
15. 2. 26. Słońca wschód 7.30 zachód 17. 0.
Księżycy wschód 8.57 zachód 21.59

Z miasta.

Chojnice, dnia 13 lutego 1926 r.

— **Porządek nabożeństw w farze.** O 1/8 msza św. z przemówieniem niemieckim. 3/4 naboż. niemieckie. 1/211 suma z polskim kazaniem, 1/41 msza św. 3 nieszpory niemieckie.

— **W ostatniej chwili** przypominamy dzisiejszą wieczornicę Tow. śpiewackiego „Lutnia”, która się odbędzie o godz. 8 wieczorem w hotelu p. Engla. Program wieczornicy jest bardzo urozmaicony, to też niewątpliwie Publiczność weźmie liczny w niej udział.

— **Na rzecz bezrobotnych ofiarowano** dotychczas w naturaljach:

- 1) p. Rott z Objezierza 35 ctr. kartofli, rozdzielono 29. I. 26.
- 2) p. Głowczewski z Lipienicy 33 ctr. kartofli, rozdzielono 29. I. 26.
- 3) p. Bakowski 50 ft. książki, rozdzielono 10. II. 26.

— **Na rzecz funduszu bezrobotnych** złożyli w redakcji naszego pisma urzędnicy i pracownicy P. K. P. odcinka drogowego I Chojnice kwotę 47,75 zł.

— **Walne zebranie Towarzystwa restauratorów** odbyło się wczoraj po południu w lokalu p. Smejla. Zebranie zagałi prezes tow. chojnickiego p. Kaletta, witając przybyłych członków i gości.

Sprawozdanie z rocznej działalności t. w. wygłosili pp. prezes Kaletta, sekretarz Urban i skarbnik Nath. Przybyły na zebranie prezes okr. p. Penkalla z Torunia wygłosił mowę programową o towarzystwach restauratorów przedstawiając ustawę przeciwalkoholową i monopole państwowe w świetle krytyki.

Zaproszony na zebranie burmistrz p. dr. Sobierajczyk przemawiał o sprawach podatkowych, państwowych i komunalnych, tłumacząc ze stanowiska prawnego różne wydane rozporządzenia państwowe i komunalne.

Prezes p. Kaletta w obszernym przemówieniu omawiał bolączki miejscowe.

Do towarzystwa przyjęto 3 nowych członków. Sprawę wyboru zarządu odłożono do następnego zebrania.

— **Komisja szacunkowa na pow. chojnicki.** Komisja szacunkowa na okres 1926/9 ma skład następujący:

Członkowie: 1. Kaźmierski Antoni, fabrykant, Chojnice; 2. Tuszyński Aleksander, mistrz żelaznicy, Czersk; 3. Plotzkowski Ignacy, kupiec, Chojnice; 4. Zynda Leon Jan, kupiec, Chojnice; 5. Kopiccki Feliks, adwokat notariusz, Chojnice; 6. Kautszunka Aleksander, kupiec, Brusy; 7. Steinhilber Fryderyk, właśc. tartakowy, Chojnice; 8. Cizmowski Alojzy, mistrz krawiecki, Chojnice.

Zastępcy: 1. Pański Jan, kupiec, Brusy; 2. Szczepański Franciszek, kupiec, Czersk; 3. Jacyński Józef, kupiec, Chojnice; 4. Talaśka Bolesław, restaurator, Czersk; 5. Stachurski Aleksander, lekarz-dentysta, Chojnice; 6. Wróblewski Aleksander, kupiec, Brusy; 7. Langowski Wincenty, mistrz stolarski, Czersk; 8. Hologa Władysław, przemysłowiec, Brusy.

— **Znalezione przedmioty.** W czasie od 1. 1. do 31. 1. 26 r. znaleziono następujące przedmioty

Natomiast odnośni kupcy, którym okna wystawne powybijano i towary skradziono, otrzymają od szkodowanego od magistratu, bo miasto odpowiada za tego rodzaju szkody!

Kto więc ma tu korzyść? Nikt!

Pieniądże, które pójdą na odszkodowanie, mogłyby obrócić na pracę dla bezrobotnych!

Lecz są ludzie, którym właśnie chodzi o takie awantury i zaburzenia, ażeby mogli w mętnej wodzie łowić ryby!

Wszędzie kręcą się agitatorzy, podburzający do wybrzyków i gwałtów! I przed tymi agitatorami musimy mieć się na baczności!

Wiadomo wam, przyjaciele, że sowieci wydają ogromne sumy na agitację wyrotową w Polsce!

W różnych zaulkach i spelunkach zbierają się agitatorzy komunistyczni, jak ongiś nibyliści rosyjscy, i rozdają między siebie role celem wywołania zamętu!

Prawda, że obecne położenie nasze jest ciężkie, że los wielu ludzi będących bez pracy jest pozalutowania godzin, lecz drogą awantur i zaburzeń nikt jeszcze doli swej nie polepszył, za to niejedno położenie swe tylko pogorszył!

To, co się działo ostatnio w Kaliszu i w Bydgoszczy, jest wyraźnym dowodem agitacji z zewnątrz! Doszło do tego, że wobec policji zajęto groźną postawę a prowodyrów czerwonych obnoszono na ramionach!

I cóż tu powiedzieć na tego rodzaju awantury? Położenie nasze jest ciężkie, lecz bynajmniej nie rozpaczliwe!

Rząd, władze i społeczeństwo czyni, co może, by wybrnąć z biedy dzisiejszej!

1 klucz, 1 pies, do odebrania u p. M. Heyna, plac Król. Jadwigi nr. 2.

Powyższe przedmioty można odebrać w Ratuszu, pokój nr. 2.

— **Z Izby Karnej Sądu Okręgowego.** Stają: Damazy Zabrocki, Józef Serowski, Jan Chyrek, Franciszek Lilla, zam. w Czersku, o to, że w październiku 24 roku w Miedźnie wspólnie przedsięwzięli przywóz przedmiotów zakazanych przez to, że przywieźli z Gdańska większą ilość wyrobów tytoniowych i to 40,310 papierosów, 3,779 cygar, i 18 1/2 kg. tytoniu. Przez ten sam czyn nie uściłi opłaty należności monopolowych. Po przeprowadzonej rozprawie uznaje sąd osk. Zabrockiego winnym występku z § 135 ustawy celnej i zasądza go na grzywnę w kwocie 22,931,12 zł, którą w razie nieściągalności zastąpi kara więzienia przez pół roku z policzeniem mu aresztu śledczego, oraz konfiskata wymienionego w akcie oskarżenia zapasu papierosów, cygar i tytoniu. Koszta ponosi osk. Dalszych trzech oskarżonych uwolniono od oskarżenia. Koszta co do nich ponosi kasa państwowa.

Katarzyna Łosiowa zam. w Kłocku pow. Tuchola Damazy Sikora zam. w Kłocku. Wincenty Wysocki, zam. w Skórczu pow. Starogardzki. osk. oto, że osk. I. w październiku 23 pozbyła posiadane przez siebie waluty zagraniczne i to 2000 fr. franc. nie wymieniła w Polskiej Kasie Pożyczkowej lub banku dewizowym lecz Damazemu Sikorze płacąc mu je za nabytą od niego nieruchomości położoną w Kłocku. osk. II w tym samym czasie i miejscu umyślnie nakłonił osk. drugiego wywołaniem błędu, że korzystniej będzie mu sprzedać nieruchomość za walutę zagraniczną. Podczas rozprawy osk. pierwsza przyznaje się że sprzedała w chełmińskim powiecie nieruchomość i dostała franki i kupiła za nie gospodarstwo, osk. drugi tłumaczy się że odebrał pieniądze lecz gdy się dowiedział, że nie wolno, udał się do policji i Wysocki nie mówił, że korzystniej jest sprzedać w frankach osk. trzeci tłumaczy że nie namawiał Sikory ani nie rozmawiał z nim. Po przesłuchaniu świadków i po naradach uznaje sąd osk. Łosiową i Damazego Sikorę winnymi występku i zasądza ich na karę więzienia po 2 dni i na grzywnę po 9 milionów marek polskich, która odpowiada kwocie po 5 zł. Wrazie nieściągalności na karę więzienia po jednym dniu. Koszta ponoszą oskarżeni. Osk. Wysockiego uwolniono. Koszta co do niego ponosi kasa państwowa.

— **Starostwo donosi**, że wszyscy bezrobotni pracownicy rolni pragnący udać się do pracy do Niemiec mogą uzyskać bezpłatne paszporty zagraniczne. Wnioski na powyższe paszporty należy kierować do wójtów odnośnej gminy.

— **Ważne dla starających się o osady.** Dnia 29 stycznia rb. ukazał się w N-rze 23 „Monitora Polskiego” obwieszczenie prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego o przymusowej sprzedaży VIII serji osad likwidacyjnych województwa pomorskiego i poznańskiego. Jak i przy poprzednich serjach podejmuje się Związek Obrony Kresów Zachodnich bezinteresownego pośrednictwa i udziela wszelkich informacji, dotyczących warunków starania się o przyznanie osad. Spis osad jest do przejrzania w biurze Okręgu Pomorskiego Z. O. K. Z. oraz we wszystkich oddziałach powiatowych na Pomorzu. Termin składania wniosków za pośrednictwem Z. O. K. Z. w Toruniu upływa dnia 25 bm.

— **Dwa tysiące dolarów do otrzymania.** Ministerstwo Spraw Zagranicznych na podstawie relacji Konsulatu Generalnego R. P. w Chicago, podaje do wiadomości, że dnia 29 maja 1918 r. popełnił samobójstwo w Chicago niejaki Marjan Zakrzewski, pozostawiając spadek, wynoszący około 2.000 dolarów. Zmarły, który znany był również w Chicago pod

W Niemczech położenie gospodarcze przedstawia się jeszcze gorzej niż u nas! Niemniej i we Francji, a także i w tej bogatej Anglii, która przecież na wojnie najlepszy zrobiła interes!

U nas w Chojnicach Bogu dzięki sprawa bezrobocia nie przedstawia się tak groźnie jak w innych miastach!

Mamy coś przeszło 50 bezrobotnych! Wiadomo atoli, że Magistrat i Rada Miejska w sprawie tej zajęła stanowisko zyciwe, skutkiem czego wielu bezrobotnych ma znów pracę!

A i ze strony różnych obywateli i towarzystw wpływają pewne sumy, by zasilic fundusz bezrobocia!

Tym sposobem wytrąca się broń z ręki różnym agitatorom komunistycznym, których dewizą jest: im gorzej tem lepiej!

Wiadomo wam, przyjaciele, że lud nasz nie jest zły, łatwo on jednak ulega podszeptom, zwłaszcza w takiej chwili, jak obecnie!

Uważajmy więc dobrze na to, co się wokół nas dzieje, ażeby i do nas nie zakradła się agitacja bolszewicka, agitacja zgubna dla państwa i dla robotnika samego!

Precz z agitacją komunistyczną! Precz z awanturami i wybrzykami!

Nam potrzeba spokoju, wyrozumiałości i zgody, bo tylko wtedy będziemy mieli zapewniony byt i przyszłość!

Panie starszy, płacę!

Bywajcie zdrowi, przyjaciele!
Do widzenia!

Wasz
OJCIEC BIBUŁA.

Wiara, nadzieja i miłość.

Wiara — to gwiazda przewodnia.
Co świeci w mrokach żywota:
Ona wśród troski codziennej
W sercu jak jasność łni złota.
I choćby oddzielił wypłaj
Goryczy i łóci czarę,
Nie cję nie zlamie, nie zegnje,
Dopóki w pierśiach masz — wiara.

Nadzieja — to gwiazda druga,
Dziwnie promienna i wianosa,
Zycie, jak łódka jest krucho,
Ster — wiara, nadzieja — wiosła.
Przejdą cierpienia i smutki,
Jak mgły się w końcu rozwieją,
Jeśli masz prawdę za godło,
A naprzód idziesz — z nadzieją.

Zaś trzećią gwiazdą — to miłość.
Wierna dwóch pierwszych siostrzyca,
W niej czynów wielkich podnieła
I czystych uczuń skarbnica.
Więc piastuj miłość w swem łonie
I kochaj ludzi, jak braci,
O szczęście ludzi się staraj,
Bóg ci twem wianem odpiaci.

O! trzy największe to uncje!
Nadzieja, miłość i wiara!
Z nimi trud każdy rozkoszą
I lekka każda ofiara.
Bóg ja szaszczepił w człowieku,
By mu dać szczęście na ziemi.
Te trzy siostrzyce byt ludzki
Przepłoty nićmi złotemi!

O, żyjmy bracia potężnie,
W nadziei — wierze — miłości!
Niech każda z gwiazd tych świetlanych
Do końca świata nam gości.
Niech nikt się życia nie lęka
I nie drży przed śmiercią marą,
Bo błogo żyć i umierać
Z nadzieją — miłością — wiarą!

O słuchaniu i czytaniu Słowa Bożego.

Przy żadnej przypowieści Zbawiciel nie dał tak wyczerpującego objaśnienia, jak przy niniejszej o Słowie Bożem: „Nasienie jest słowo Boże”. Wysiewa ziarno to szlachetne nikt inny jak B. ski Mistrz i Naczytel, Chrystus, a po zejściu Jego za światła, Kościół św. który wziął od niego potrojący urząd: obek pasterskiego i kajańskiego — nauczycielski. Chrystus więc ciągle jesożce rzuca dostojnie nasienie nauki swej w serca milionów przez usta prawowitych pastarzy i kaznodziej Kościoła Katolickiego.

A zatem z drugiej strony jest obowiązek dla wiernych słuchania Słowa Bożego. Bo nie na to Chrystus mówi, aby go omlano. Poza tem jest powinnością każdego obć o uzupełnienie i ożywienie swej wiedzy religijnej. Odpowiedź, że przeciw wszystkiemu kiedyś się nauczył i wszystko wie, co kaznodzieja powie, nie wytrzymuje krytyki. Niechybnie, jak w każdej dziedzinie, to i owo z biegiem czasu wypada z pamięci. A przecież nie ochodzi tu o rzeczy mniej, lub więcej objętne, lecz o sprawy najściślejsze, najbezpośredniej cję obchodzące, bo dotyczące zbawienia duszy.

Wiedzieć, a wiedzieć, to wielka różnica. Można posiadać znaczną wiedzę religijną, ale ona najzupełniej martwym jest depozytem w umyśle człowieka, a może posiadać wiedzę która plomieniem się staje i wybuchu i porywa człowieka do czynów religijnych. A to najzupełniej się stanie pod wpływem słuchania Słowa Bożego, choćby niekoniecznie wygłoszonego ze swadą oratorską. Bo ono samo w sobie posiada przedziwną moc plenną i owoc przynosi stokratną, o ile słuchana jest „dobrem i wyborem sercem”. Albowiem „żywe jest słowo Boże i skuteczne i przeraźliwsze, niżeli miecz po obu stronach ostrzy i przenikające aż do rozdzienienia duszy i ducha”.

Jakkolwiek więc niema w tym względzie tak okrzęślonego i wyraźnego przepisu Kościoła, jak co do słuchania Mszy św. niemniej jest obowiązkiem każdego słuchać, choćby od czasu do czasu nauki lub kazania.

Ostatecznie słuchanie może być zastąpione poniekąd czytaniem. Czytać możemy i powinniśmy Pismo św. bądź w autentycznym łacińskim przekładzie (z hebrajsko greckiego) Wulgaty, bądź też w przekładzie polskim, zaopatrzonem w objaśnienia konieczne i w niewątpliwą aprobatę kościelną.

W każdym domu katolickim winien się znajdować (i być czytany!) Nowy Testament, lub choćby Ewangelje, których kilku dobrych i bardzo jasnych wydań katolickich posiadamy (n. p. z zakładu Jezuitów w Krakowie). Papież Benedykt XV zatwierdził i gorąco polecił Towarzystwo im. św. Hieronima, które za cel sobie postawiło rozszerzać literaturę religijną, a szczególnie Nowy Testament.

Niech nie będzie takiej biblioteki lub biblioteczki domowej, w której nie miałoby miejsca przepiękne „Naśladowanie Obyrystosa” i coś niecos z polskiej literatury religijnej (Skargi, Kajsiwiczka, biskupów Teodorowicza, Pelczers. Małkowskiego i innych).

Jakże ona skromna w obec bogatych i wspaniałych wzdawnictw innych krajów. Więć kupować ją i czytać i prętemować czasopiśmie katolickie. Nie brak nam dobrych o poziomie popularnym, jak i wyższym.

Może wtedy wreszcie zacnie się interesować i inteligencja polska kwestjami religijnymi, jak to już dość dawno czyni kwiat społeczeństwa w krajach zachodnich

Bulla Ojca św.,

mocą której został przedłużony rok jubileuszowy w Polsce.

Ojciec św. Pius XI w Bulli „Seivatoris Jesu Chrysti” z dnia 25 grudnia 1925 r. rozszerzył rok jubileuszowy, obchodzony uroczysto w Rzymie, na cały świat katolicki na przeciąg całego roku 1926.

W Bulli tej Papież oświadcza, że:

Wszyscy wierni na całym świecie, poza Rzymem i jego przedmieściami nawet ci, którzy w Roku Jubileuszowym uzyskali już w Rzymie odpusty, mogą dwukrotnie uzyskać odpust jubileuszowy: po raz pierwszy dla siebie lub dla zmarłych, po raz drugi jedynie dla dusz zmarłych, pod warunkiem wyprawienia się, przyjeźdźcą Komunii św. (Wielkanocna Komunia św. i spowiedź nie wystarcza) i nawiedzą Kościół główny w swej miejscowości, a prztem trzy inne kościoły lub wyznaczone kaplice raz na dzień przez pięć dni, dowolnie obranych przez siebie i powołać się na intencję Ojca Sw.

W myśli tej Bulli J. E. Arcybiskup warszawski ks. kardynał Kakowski, wyznaczył do nawiedzin kościoły, upoważnił spowiedników do zmniejszania ilości

nawiedzin do liczby osterch, tym osobom, które nie mogą dopełnić całej liczby nawiedzin. Tym zaś wszystkim, którzy wcale nie mogą odbywać nawiedzin, jak chorzy itp. spowiednicy mają prawo zamienić te nawiedziny na inne uczynki pobożne jak post jalmuzna itd. Ks. kardynał upoważni również proboszczów i prefektów szkół aby dzieciom, które jesożce nie przyśtępują do Komunii św. zamienili warunek Komunii św. na modlitwy i nawiedzanie kościołów w liczbie pełnej lub zmniejszonej.

Rok jubileuszowy kończy się 31 grudnia rb.

Odnaczenie kardynała Gasparriego.

J. Em. ks. kardynał Piotr Gasparri, długoletni sekretarz stanu Stolicy Świętej, zaszczycony został przez Ojca św. wysokim odnaceniem w postaci medala Marschalla.

Jego Świętobliwość zwrócił się do J. E. najprzewielebniejszego ks. kardynała sekretarza stanu z następującym własnoręcznym listem:

Ks. Kardynał!

Sprawa Nam radość szczególniejszą, że mogę z okazji dzisiejszej uroczystości katedry św. Piotra w Rzymie wręczyć Mu piękny i ważny medal Marschalla Tobie, który z powodu Twojego urzędu jesteś Naszym oddzielnym współpracownikiem i wiernym tłumaczem Naszych myśli. Spieszmy stwierdzić niniejszem, iż byłeś Nam zawsze niezastąpionym współpracownikiem i wiernym tłumaczem w trudnościach i niemałych trudnościach, które Nam dawaly znaleźć pociechę i zadowolenie w przeświadczeniach słuszenia Królewskości Chrystusa i Jego Kościoła. Jako do Siebie tak i do Ciebie, Ks. Kardynie, możemy zastosować słowa Pisma św. z dnia dzisiejszego:

W oem radować się będziecie trochę teraz, jeśli potrzeba zasnuć się w rozmaitych pokusach.

Swemu drogiemu Bratu w Chrystusie z całego serca Nasze błogosławieństwo. Pius P. P. XI.

Na jednej stronie medalu umieszczony jest napis: Pius XI. Najwyższy Pasterz, w roku jubileuszowym 1925 Strona odwrotna przedstawia bazylikę Watykańską, do której zmierzają pielgrzymi różnych stanów i narodowości.

Ofiarowanie medalu tego Ks. Kardynałowi Gasparriemu oznacza podziękowanie państwa dla niestrudzonego tego współpracownika na wysokim urzędzie Kardynała — sekretarza Stanu. Równocześnie jest ono dowodem, że Ojciec św. aprobuje w całej pełni działalność Ks. Kard. Gasparriego jako odpowiedzialnej myślim i pragnieniem samego Ojca św.

Kościół pod wezwaniem św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Lisieux.

Subskrypcja (czyli podpisanie ofiar i zobowiązanie się do ich wpłacenia) na koszt budowy kościoła pod wezwaniem św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Lisieux została, jak czytamy w odezwie biskupa z Lisieux, ogłoszonej w gazetach francuskich, otwarta.

— Zabójca ma celny wzrok i rękę mocną — zawałł Jodelet. — Dobre miejsce wybrał. Uderzył sztylblem o trójkątnym ostrzu. Śmierć była natychmiastową.

— Przeszukajcie kieszenie — rozkazał sędzia śledczy. — Może przy nieboszczyku są inne jesożce rzeczy, po których dowiemy się czegoś o nim.

Jodelet spełnił polecenie. Nietylko zrewidował ale wyłożył nawet kieszenie paltota, surduta i kamizelki. Nie było w nich nic, prócz chusteczki białej do nosa, wcale nieznaczonej.

— Dziwna rzecz że przy tym człowieku nie ma pugilaresu, ani żadnych papierów — rzekł Gibray.

Naczelnik policji pokijał głową z miną zadumaną, wiele jednak mówiącą. Jego to jakby nie dziwiło. Agent oglądał kieszenie spodni i nagle drgnął.

— Cóż tam takiego? — spytał sędzia, śledząc wzrokiem wszystkie jego poruszenia.

— Zabójca bezwarunko nie laszczył się na pieniądze — odpowiedział Jodelet. — Jest i pugilares ofiary i wcale nie pusty, bo ciężki.

Może w nim znajdziemy jaką wskazówkę — rzekł de Gibray. — Dajcie...

Sędzia śledczy wziął pugilares, otworzył go i obejrzał. Były w nim bilety stu i dwustufrankowe, tudzież siedem franków, dziesięć centymów drobna moneta.

— Moneta złota francuska, czy zagraniczna? — zapytał naczelnik policji.

— Jest i francuska, jest i włoska, z wyobrażeniem Napoleona III i Wiktora Emanuela.

— Więcej nie znalazłiście, Jodelet?

— Nie... Droga kieszeń pusta.

— Czy bielizna znaczone?

Agent obejrzał koszulę nieboszczyka, jak uczynił to już poprzednio z jego chustką.

(Ciąg dalszy na odwrotnej stronie).

Tajemnica grobowca.

Powieść z życia francuskiego.

8) — Gdzie ofiara? — zapytał podprokurator.

— Proszę panów.

Komisarz zaprowadził członków sądu do karetki, przy której stało na straży dwóch sierżantów miejsc. Sam otworzył drzwiczki.

Wtedy ujrano trupa w tej postawie, jaką żeśmy już opisali. Przy nim na ławeczce leżał kapelus.

— Czy kto dotykał się trupa? — zapytał sędzia śledczy.

— Nie — odparł komisarz — znajduje się on w takim samym położeniu, jak go zobaczył stajenny pana Bienet, który otworzył karetkę, żeby ją, jak zwykle, wyczyścić.

— O której godzinie powróciła ta karetką?

— Nie umiem na to pytanie odpowiedzieć, panie sędzio.

— Dla czego?

— Dla bardzo prostej przyczyny. Woźnice moi biorą klucz od bramy, kiedy wyjeżdżają na noc. Wracając, wypręgaają konia, zaprowadzają go do stajni, a sami odchodzą sobie, zamykając bramę.

— A czy jest tutaj woźnica, który jeździł tą karetką?

— Kazalem go zaprowadzić do cyrkuła przy ulicy Dondeville — odezwał się komisarz.

— Dobrześ pan zrobił. Czy wie, za co go aresztowano?

— Nakazalem moim nic o tem nie mówić.

— To roztropnie z pańskiej strony. Czy protokół zaczął już pan pisać?

— Tak, ale bardzo krótko, bo nie badałem nikogo. Oto jest.

Gibray przejrzał go.

— Zaczniemy — rzekł. — A ponieważ nie mam z sobą pisarza, poproszę sekretarza pańskiego.

— Jest on całkiem na usługi pańskie.

— Przedewszystkiem — mówił dalej sędzia śledczy — trzeba wyjąć trupa z karety i umieścić go w jakiej szopie.

Stajenny Franciszek przyniósł wiązkę słomy — rozestął ją na ziemi podwórza, a dwaj agenci nie bez trudności wyjęli z karetki trupa, który zupełnie już zeszytniał. Położono ciało na słomie, w górę podniósłszy głowę, tak, żeby można było dobrze przyjrzeć się rysom twarzy.

Nieszczęśliwy mógł mieć lat pięćdziesiąt pięć. Włosy kasztanowate, z lekka przyprószone siwizną, twarz ogolona starannie, surdut, kamizelka i spodnie czarne, paltot koloru brunatnego, szal biały na szyi kamazee zimowe z podwojnemi podszewkami prawie nowe, ot i wszelkie szczegóły powierchowości. Skrzepniętą krew widać było na koszuli i na chustce.

Agent milczący, nietruhomny i uważny dotychczas, przystąpił do trupa, spełniając otrzymane polecenie i chciał odpać kamizelkę, gdy spostrzegł sznurczek jedwabny. Pociągnął go i z kieszonki pokazał się zegarek złoty.

— Zegarek kasztowny jest — odezwał się. — Więć nie rabunek jest przyczyną zbrodni, albo też zabójca nie zdążył przeskakać swej ofiary.

Sędzia śledczy wziął zegarek z rąk agenta i przyjrzał mu się. Tymczasem Jodelet rozpiął koszulę i obnażył pierś nieboszczyka. Na lewej pierś przy sercu ukazała się duża rana osobliwego kształtu.

Wszyscy katolicy obydwoh półkuli świata będą odczuwali potrzebę serca, by wziąć udział choćby [najskromniejszy w tej, budowli na cześć Świętej, którą ojciec św. Pius XI nazwał „dziełkiem ukochanym przez świat cały“].

Subskrypcje przyjmuje się w Karmelu (w klasztorze Karmelitank) w Lisieux, który przesła je Komitetowi przygotowującemu wykonanie planu“.

Bayeux, 21 grudnia 1925 r.

Tomasz, biskup y Bayeux i Lisieux.

Kozmaitości.

Równowaga wieży Eiffel. Wierchołek wieży Eiffel nie jest punktem nieruchomym. Najwyższy szczyt wieży ulega wahaniom, które zależne są od siły wiatru dmącego o wieżę oraz od temperatury. Wiatr wiejący na tę olbrzymią konstrukcję żelazną sprawia, że wierchołek wieży zakreśla w powietrzu ślispę, której wielkości zależy od wicheru. Największe odchylenie, to wynoszące 10 cm. od normalnego położenia zauważono 20 grudnia 1898 roku, gdy siła wicheru, który wiał nad Paryżem wynosiła 44 mtr. na sekundę.

Drugą przyczyną, która wywołują ruch wierchołka wieży jest temperatura. Słońce ogrzewając jedną tylko połowę wieży sprawia, że powiększenia jej skutkiem ciepła rozszerza się. Ponieważ część nieoświetlona i mniej nagrzana rozszerza się w mniejszym stopniu — otrzymuje się wrażeń, jak gdyby wierchołek odchylił się od stożca. Pochylenia od normalnego położenia spowodowane rozgrzaniem się wieży są znacznie większe i donioślejsze, niż te, które powoduje wicher. W sierpniu 1924 roku zauważono, że wieża pochylała się skutkiem rozgrzania powierzchni o 25 cm.

Pochylenia odchylenia od normalnego poziomu zostały jednak przewidziane w planach konstrukcji wieży, tak że wahania te nie grożą najmniejszym niebezpieczeństwem.

Wilki na weselu. Pisma rosyjskie donoszą o niezwykłym wypadku, jaki miał miejsce w jednej z miejscowości, położonej u podnóża gór Uralskich Włoszianin tamtejszy wyprawiał córke wesela. Wedle miejscowych zwyczajów zabawa trwała trzy dni i trzy noce, a brała w niej udział cała wieś, bogaci i biedni.

Trzeciój nocy, gdy odchodziła w najlepsze wódka i hulanka, zauważyła jedna z kobiet, iż w sąsiedniej chałupce mignęły jakieś płonące ślipy. Zaniepokojona tem zjawiskiem, pobiegła w tę stronę i spostrzegła, jak dwa wilki pożarły najspokojniej niemowlę pozostawione przez matkę w kofysce. Na krzyk kobiety zbiegli się ludzie. Rozpoczęła się strzelanina. Z obur i chałup wymykały się wilki, niosąc w pyskach wszelakiego rodzaju zdobycz, jakto: prosiaki, jęgnięta i drób. Stado zgłodniałych wilków, korzystając z wesela, wtargnęło do wsi nie tylko spustoszyło dobytek ludzki, lecz pożarło sześćoro dzieci.

Pożniena bransoletka. Jak donoszą dzienniki nowojorskie, pani Alberta Dicks, małżonka boga oza chicagowskiego, używała w tych dniach przejażać dzięki łodzi na rzecze Key, w Long Beach, znanej miejscowości kąpielowej na Florydzie. Nagle, przy silniejszym ruchu ręki, trzymającej wlosto, zeszła się pani Dicks z ręki bransoletka, wysadzana brylantami wartości 25 000 dolarów i wpała do wody.

Przerażona włośiarka, wychyliwszy się z łodzi strzegła jeszcze że, wielka ryba rzuca się na połyskującą bransoletkę i połknęła ją chciwie.

Wróciwszy tedy z niefortunnej wycieczki, bogaczka oblogowska ogłosiła, że zapłaci tysiąc dolarów temu,

któ wyłowi z rzeki rybę z cenną zawartością w żółtku.

Od tej chwili wszyscy rybacy w Long Beach zapuszczają od świtu do nocy staci wędkł w wody rzeki Key w nadziei wyłowienia owej kosztownej ryby.

Pośmiertny figiel dziwaka. W Paryżu zmarł niedawno bogaty dziwak Paweł Le Brun i po zostawieniu szczególny testament.

Zmarły przeznaczył po 500 franków każdemu ze swych krewnych, jeśli nie wezmą udziału w jego pogrzebie.

I rzeczywiście na pogrzeb Le Bruna przybył tylko jeden siostrzeniec, który zrzęgnął z zapisu.

Wkrótce potem aktarjusz zawiadomił siostrzeńca, iż został on generalnym spadkobiercą wuja, albowiem nie znany kodycył testamentu, że ci krewni, którzy wezmą udział w jego pogrzebie, podzielą się mają w równej części majątkiem pozostałym po wyplaceniu legatów 500-frankowych.

Ponieważ młodzieniec był jedynym uczestnikiem pogrzebu przeto cała fortuna spadła na niego.

Domy korkowe. Po udatych próbach budowania domów ze stali, angielskie i rmy skonstruowały modele domów korkowych. Sólany takiego domu są produkowane z drzewa korkowego i pokryte powłoką wapienną grubości 1-1.5 cala, która zostaje natłona przez specjalną maszynę. Fabrykanci chwalać powyższy projekt, dowodząc, że domy takie są w zupełności zabezpieczone przed wilgocią i pożarem. Wybudowanie korkowego domu, którego prawie wszystkie części są w fabrykach wymaga tylko kilkogodzinnej pracy.

Małpa bohater. Z Pawtucket (Rhode Island) w Stanach Zjednoczonych donoszą o niezwykłym bohaterkim zachowaniu się oswojonej małpy — własności państwa Assis, właścicielowi małego sklepiku, do którego wtargnęło 7 mln uzbrojonych bandytów żądających wydanie pieniędzy.

Bohaterska małpa ugryzła w rękę opryszka sięgającego do kasy a kiedy drugi bandyta schwył ją za ogor raulcia się na niego i odgryzła mu ucho poczem pierwsza kij od mioty i rozdała razy na lewo i prawo zmusiała bandytów do ucieczki.

Wesoły kącik.

Wydłomaczyła się.

— Hełka! nie ciągnij kokki za ogon.
— Ja nie ciągnę, proszę mamusi, ja ją tylko trzymam... a ona sama ciągnie!

Tylko spokojnie.

Tonący: — Na pomoc! tonę i nie umiem pływać
Pasażer na brzegu: — Ja także, do diabła! Ale nie krzyczę o tem tak głośno!

Zapytaj się zęba.

Małego Zdzisia strasznie bolat zęb. Mamusia poszła z nim do dentysty, który wyrwał zęb.
Nazajutrz Zdzisio jest w szkole. Pytają go koleżdy:

— Bolit jeszcze?
— Nie wiem. Dentysta zatrzymał go u siebie.

Dobry pasażer.

Stary Kutwa zapytał na rynku szofera, ile będzie mniej więcej wynosiła zapłata za kurs na dworzec.
— Prawdopodobnie około dwu złotych.
— Dziękuje — odparł kutwa — chciałem wiedzieć, ile zaoszczędzę, gdy pójdę pieszo!

Bienet skłonił się.

— Zakrycie ciało tego nieszczęśliwego i pozostańcie tutaj — rozkazał naczelnik policji śleszej sierżantom miejskim. — A wy brigadierze, idźcie po woźnicę, którego zaprowadzono do cyrkułu przy ulicy Dondewille.

Brigadier Fontaigne wyszedł z dwoma sierżantami, gdy tymczasem Franciszek przyniósł z wozowni dywaniki, którymi przykryto trupa.

Przyłożenie pieczęci zajęło dziesięć miun, poczem gospodarz zaprowadził członków sądu do pokoju na pierwszym piętrze, gdzie widzieliśmy już komisarza, spisującego protokół. W piecyku żelaznym paliło się suto, tak że może było za gorąco, ale ciepło to przynajmniej na razie rozkoszem wydało się ludziom zziębniętym na mrozie.

Czekano na woźnicę Cadeta.

Przez kilka sekund panowała głęboka cisza, przerywana tylko traskiem drzewa w piecu i kaszem sierżanta miejskiego, który się na mrozie widocznie zaziębił.

VI.

Woźnica Cadet.

Gibary przerwał to milczenie.

— Co pan o tom wszystkim myśli? — zapytał naczelnika policji śleszej.

Ten odrzekł:

Mamy przed sobą zbrodnię, spełnioną albo w celach zemsty osobistej, albo dla porwania papierów o których zabójca wiedział, że się znajdują przy jego ofercie — to według mnie wątpliwości nie ulega, bo nie skradziono ani pugilaresu, ani zegarka. Sprawa zresztą bardzo tajemnicza, być może, iż badanie woźnicy coś wyjaśni.

— Zacięję, żeśmy z sobą nie wzięli doktora — wturcił komisarz do spraw sądowych.

Można się przyzwyczaić.

— Słyszałem, że się żenisz?
— Tak jest. Czy dobrze robie?
— Naturalnie. Pierwsze dziesięć lat są nieprzyjemne, lecz potem się przyzwyczaisz...

Dobrze trafił.

W wagonie siedzi dwóch podróżnych i jeden się zdrzemnął, a drugi tymczasem wyciągnął mu z ręcznika z kieszeni paczkę papierów. Ten jednak się budzi i mówi:

— Nie trudź się pan, to są rachunki moich wierzycieli, chyba chcecie je za mnie zapłacić.

Na wsi.

Restaurator (do lekarza): — Wyobraź pan sobie, tej nocy skradziono mi z piwnicy dziesięć flasek wina. Ach, gdybym mógł tak achwytać tych złodziei!
Lekarz: — Bądź pan spokojny! To się stanie, bo jeżeli pill pańskie wina, to napawno będą moimi pacjentami.

Mała zmiana.

— Marysiu! No, ale się w twojem życiu wiele zmieniło odkąd wyszłaś zamaż...

— Nie tak znowu wiele. Gdy mi Stał zaręczona, siedziałam do północy czekając, kiedy Stał pójdzie. Obecnie czekam od północy, kiedy wróci...

Sila przyzwyczajenia.

Sędzia: — A kiedy stoisz przed sądem, to wyjm ręce z kieszeni! Gdzie uszanowanie?

Andrus: — Panie sędzio, to nie jest lekceważenie sądu — tylko ja się boję, żeby ty co nie zgineł...

Na wsi.

— No co, Magda? A pudrem to się nie smarujesz?

— Smarowałam, to się smarowałam, ale jak mój mnie raz kijem zato bez płacy posmarował, to mi się każdego jenszego smarowania odczuliło.

Pan Grabski zmienia nazwisko.

— Słyszałeś? Nasz były premier wniósł podanie z zmianą nazwiska.

— Niepodobna! A jakie nowe chce przybrać?

— Rockefeller.

— Czemuż to? Przecie Grabski nie zrobił milionów?

— To nie. Ale przez dwa lata robił felery.

U doktora.

— W razie ponownego ataku radziłbym stosować okłady z zimnej wody.

— Może pan doktor przepisze środek mniej skomplikowany.

— Co to znaczy?

— Bo my mieszkamy na piątym piętrze i woda do nas nie dochodzi.

W sądzie.

Sędzia: Jak mogłeś rodzonyj siostrze wybić dwaj zęby?

Oskarżony: Proszę pana sędziego, jak człowiek chce, to wszystko potrafi.

Hojniejszy.

— Jako prezent ślubny ofiarowałem młodej parze serwis do herbaty na 12 osób. A ty co im dasz?

— Sifro na 24 osoby.

W hotelu.

— Jak pan dobrodział spali?

— Doskonale. Ale te biedna pluskwy oka nie zmrutły.

— Po co, przecie człowiek ten już nie żyje!

— Doktor mógłby nam powiedzieć, o której godzinie nastąpiła śmierć.

— Dowiemy się o tem z odpowiedzi woźnicy.

— Tak, żeby nas tylko nie chciał cklamować.

— Możecie się po nim tego nie spodziewać — odezwał się gospodarz. — Cadet, człowiek uczciwy, służy u mnie od dawna. Jeżeli wie cośkolwiek powie panu niezawodnie.

— Cadeta tu w dzielnicy lubią i szanują — do dał brigadier sierżantów miejskich — często gesto podpije sobie to prawda ale nie złego nie robi nawet musze a jeżeli znajdzie cotądź w swej karetkie zawsze odniesie do profektury. Jabyim proszę panów nie mógł go obwiniać.

— Jego też nie oskarża się — odpowiedział naczelnik policji śleszej z przebiegłym uśmiechem — ale nie będąc współnikiem zbrodni i nawet nie wiedząc — że dokonana została zbrodnia — może dać nam bardzo cenne wskazówki. Często jedno słówko wystarcza do odkrycia śladów.

W tej chwili dał się słyszeć głośny zgłęk. Tlum stojący na ulicy Ernestyny widząc, że woźnica Cadet idzie między dwoma sierżantami, protestował przeciw aresztowaniu tego człowieka, którego uważał za niezgodnego do zbrodni i któremu mógł chyba tylko zarzucić zbyteczne zamiano wanie do kieliszka co zresztą lud z latwością przebacza. Wprowadzono Cadeta na podwórze przez bramę, którą koleżdy pospieszyli czempredzej otworzyć.

Zastraszony wielce, zdziwiony zarówno Cadet nie wiedział, co ma uczynić, czego się lękać. Sierżanci, którzy go przyprowadzili do cyrkułu, — stosownie do otrzymanego rozkazu, przez całą drogę milczeli.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

— Żadnej cyfry niema.

— Wszystko się jakby połączyło dla utrudnienia śledztwa — szepnął sędzia. — A spinki u koszuli niczem się nie odznaczają osobliwsem? — dodał głośniej.

— Niczem... Na piersiach i u rąk zwyczajne spinki perłowe.

Gibray polecił sekretarzowi zapisać w protokół wszystkie te szczegóły; sekretarz pisał, a co sekundę chuchając w ziębnięte palce.

— Zimno pana paraliżuje — rzekł doń naczelnik po icji śleszej.

— Trochę! o'mroziłem palce! Ale to nic, tylko pismo nie będzie łatne.

— Byleby można było przeczytać, więcej nie potrzeba.

— Panie sędzio, czy mam obejrzeć karetkę? — spytał Jodetet.

— Naturalnie, to bardzo ważne.

Wszyscy przystąpili do karetki.

Agent wskoczył do niej, podniósł poduszki zbrozone krwią, obejrzał dywanik, pudełko do zapalek przybite tuż przy okienku.

— Nie — wyrzekł — nie zgola.

— Paweł de Gibary przywołał gosgodarza i rzekł doń:

— Póki śledztwo się nie skończy, nie dawaj pan nikomu tej karetki; zresztą będzie ona opieczątowana.

— Penie sędzio, każe ją wtoczyć do malej szopy, od której klucz będę miał przy sobie i w dzień i w nocy

— Tak też trzeba. Teraz pójdziemy do pana i zaczniemy badać woźnicę, który jeździł tą karetką.

Najtańsze źródło zakupu praktycznych i gustownych prezentów ślubnych.

Serwisy stołowe i do kawy
Serwisy na umywalnie i kuchenne
Wyroby mosiężne i niklowe

Ludwik Rasch

Komplety szklane do herbaty likieru i kompotu
Kryształ w wielkim wyborze
i różne cacka.

nazwiskiem Zakrzewski, pracował w zakładzie porzeczbowym Hursena, 1818 Michigan Avenue, Chicago, gdzie również mieszkał. Wedle aplikacji o przyznanie obywatelstwa (Declaration of Intention) z dnia 15 li stopada 1917, zmarły przybył do Ameryki z Belgii w r. 1904. Był on nieznaną, urodził się w zbiorze rosyjskim (Russia — Poland) w miejscowości, której przekreślona nazwa z aktu brzmi „Pieszhojnorowo“. Ministerstwo Spraw Zagranicznych wzywa spadkobierców do nadesłania przy podaniu należycie ostempełwanem wyciągu z matrykuły rodziny zmarłego, celem udowodnienia pokrewieństwa ze zmarłym, jak również prosi osoby, którym miejsce pobytu spadkobierców byłoby znane o podanie go Ministerstwu Spraw Zagranicznych. W podaniu należy się powołać na Nr. K. II. a 526/26.

— **12 loteria państwowa.** W 6 ciągnięciu 5 klasy polskiej loterii klasycznej, główniejsze wygrane padły na numery następujące:

5000 zł. Nr. 12174.
3000 zł. Nr. 25636.
2000 zł. Nr. 12415 47988.
1000 zł. Nr. 1282 43316 48368.
600 zł. Nr. 7033 12807 15831 17225 20783
21557 26110 29840 37953 37451 47727 52063
52556 52877.
500 zł. Nr. 3308 7825 3763 11008 12567
16658 23898 28409 31967 43263 45349 52137
52504 57718 59046 62307 64579 64586.
400 zł. Nr. 2117 3720 4599 5159 6093
7099 7687 7890 10241 14456 14158 14547
15720 15931 17058 17372 18220 18487 18697
10670 20008 21296 23943 23278 24263 24303
24895 24519 25510 25733 25767 26785 28661
31350 33290 35721 36234 36588 37147 87963
40105 4840 46850 51201 54933 55185 60565
61320 52206 63435 63824 64984.

— **Targ tygodniowy z dnia 13 lutego.** Zadano następujące ceny: masło 2.00— zł funt, jajka 2.50— zł. mendel, wierzchnia 1.20—1.40 zł, skopowina i cielęcina 1 zł. za funt, wołowina 1.00—1.30 gr., mięso siekane 1.50 zł, świeża słonina —1.80 zł., wędzona słonina 1.90 zł, łój 1.20 zł, żywe gęsi 7—8 zł. za sztukę, kury 3.50—4.00 sztuka, kiełbasa krwawa i wątrobiania —1.00 zł., mięsa 1.40 zł., plótki 40-70 gr funt, marenki 80 gr, okonie 60—80 gr, szczupaki 110 gr, młuszy 1 zł., liny 1.20 zł., węgorze 1.80 zł, indyki 8—10 zł. za sztukę, kaczkę 2.80-3.50 zł. za szt., kartofle 3.00—0.00 zł. tr. drzewo 9—12 zł. furka, prosięta 35—48 zł. za parę, żyto 9.50, wies 673

Z Pomorza.

— **Tuchola.** (Wieczornica szkolna). Dnia 7 lutego urządziła tutejsza szkoła wieczornice. Repertuar tego wieczoru był bogaty. Na wstępie od śpiewały dzieci szkolne kilka patriotycznych pieśni. W drugiej części popisały się małe dziewczęta gimnastyką, poczem odegrały jednoaktówkę „Pod obce niebo“. W trzeciej części była gimnastyka przy śpiewie: „Hej koleżanki“. W czwartej części odegrali chłopcy życie krasnoludków w grocie olkuskiej p. t. „W olkuskiej ziemi“. — Wrażenie, jakie wywarli mali amatorzy, było ogromne, szczególnie dla rodziców i dla grona nauczycielskiego, widzącego plon swej pracy.

— Od dnia 16 stycznia rozpoczął się przy tut. szkole kurs wieczorny dla osób starszych i młodzieży pozaszkolnej. Nauka odbywa się 3 razy w tygodniu od 7—9 wieczorem i trwać będzie 3 miesiące. Uczęszcza na kursy 200 osób, w tem około 50 Niemców. Nauki udzielają: P. rektor Urbański, p. Kupka, kierownik szkoły wydziałowej, p. Mrozińska, p. Zarzycka i p. Łatyka. Należy podnieść tę bezinteresowną pracę i zasługę na niwie społecznej, i cieszyć się, że plon ich pracy będzie obfity, bo mimo tylu obowiązków podjęli się tej żmudnej pracy bez wahania i zainteresowanie słuchaczy jest ogromne. — Liczba ich z każdym dniem wzrasta, co jest dowodem, że społeczeństwo ocknęło się z uśpienia, zbudziło się aby żyć i zdaje sobie żywo sprawę ze szlachetności przysłówia: „Oświata ludu — dokona cudu“.

— **Swiekatowo.** (Zebranie). Ostatniej niedzieli odbyło się u p. Gołębińskiego zebranie miesięczne miejsc. Tow. Powst. i Woj. Jednym z ważnych punktów porządku dziennego było zdanie sprawozdania ze zjazdu obwodowego Tow. Powst. i Woj. w Laskowicach.

— **Murkz, pow. świecki.** (Z życia naszej wioski). Mimo że miejscowość nasza położa jest w borach tucholskich, to i tak tutaj życie wre. W ostatnich miesiącach roku ub. założono tutaj „Koło kulturalno oświatowe“ i to za inicjatywą naszego nauczyciela p. Ehrenfeichta. W powyższej organizacji skupia się młodzież naszej okolicy. W skład zarządu wchodzi jako prezes p. Aleksander Puchowski, zastępca p. Jan Kulczyk, sekretarka p. Franciszka Kulczykowa. Koło powyższe podzielone zostało na sekcje, jako to: sekcję kursu dokształcającego, sekcję miłośników języka ojczystego, sekcję amatorską i sekcję śpiewu. Każda sekcja

ma swoje zadanie i wykonuje takowe doskonale. Po między innymi urządziło powyższe Koło już dwa obchody i to ku pamięci bohaterów powstania listopadowego i powstania styczniowego wraz z obchodem ku czci ks. Stanisława Staszica. Na temże urzędowo przedstawienie i odegrano sztukę pt. „Miecz Damoklesa“.

— **Sucha.** (Zebranie wojskowe). Ostatniej niedzieli odbyło się w lokalu p. Sroczyńskiego miesięczne zebranie miejscowego Tow. Powst. i Woj. Takowe zagał, dając zarazem do wiadomości porządek dzienny, miejscowy prezes. Nastąpiło przeczytanie protokołu z ostatniego zebrania przez sekretarza. Dalej druh Bucholc zdał szczegółowe sprawozdanie ze zjazdu wojskowych w Laskowicach. Nastąpiło uroczyste wręczenie dyplomu i medalu strzeleckiego najlepszemu strzelcowi. Poczem omówiono sprawę wysokości składek na rok bież. Po wyczerpaniu porządku dziennego zebranie pod hasłem „Wolność“ ukończono.

— **Jania Góra.** (Zebranie). Miesięczne zebranie miejsc. Tow. Powst. i Woj. odbyło się ostatniej soboty wieczorem. Takowe zagał prezes, dając zarazem do wiadomości porządek dzienny. Z tegoż wynikało pomiędzy innymi sprawozdanie ze zjazdu obwodowego Tow. Powst. i Woj. w Laskowicach. Takowe zdał szczegółowo tam obecni delegaci. Następnie po załatwieniu wszelkich spraw bieżących zebranie pod hasłem „Wolność“ zakończono.

— (Kradzież). W sobotę wieczorem skradli nieznaną dotąd sprawcy z chlewa p. Grabowskiego świnie, wagi około 180 ctr. Takową ubili na miejscu. Sledztwo w toku.

Z Poznańskiego.

— **Bydgoszcz.** (Było to nie zdjęcie kinowe, lecz... kradzież). Onegdaj miedzianicy Bydgoszczy byli świadkami „zdjęcia filmowego“, które w rezultacie okazało się bardzo pomysłowo wykonaną kradzieżą.

Przed mieszczycą się w srodmieściu akcyjny Dom Komisowy, przybyli jacyś aktorzy kinematograficzni z pudem czarnem mającym wyobrażać aparat filmowy i z drabinką sznurową. Sami „aktorzy“ poubierani byli w rozmaite dziwaczne kostiumy a jeden nawet podobno był w mundurze policyjnym. Podczas gdy jeden kręcił korbą przy „aparacie filmowym“, dwóch „aktorów“ wzięto po drabinie na dach, który częściowo rozebrali i przystąpili do zabierania rzeczy z domu Komisowego, znosząc je na specjalnie oczekującą platformę.

„Zdjęcia“ te trwały dosyć długo. Miejscowy stróż i przygodni widzowie zabawiali się tym widokiem wyśmienicie, tak, że zanim zdotali się połapać, „artyści“ niepostrzeżenie ulotnili się, pozostawiając dziurę w dachu i suficie, drabinkę sznurową oraz pułki w okradzionym Domu komisowym.

Kradzież zauważono dopiero nad ranem. Są przypuszczenia, iż skradzione rzeczy zostały przewiezione pociągiem do Warszawy lub Poznania. Przedstawiają one wartość 33 tysięcy złotych.

Ostatnie telegramy.

Pożar w zakładach Putilowskich.

W zakładach Putilowskich w Leningradzie wybuchł groźny pożar, którego ofiarą padły magazyny wozów tramwajowych, magazyny lokomotyw i prawie wszystkie warsztaty. Przyczyna pożaru nieznana. Szkody znaczne.

Gębolicie w Paryżu.

Adwokat Jacques Sadoul, przechadzając się w kularach Pałacu Sprawiedliwości w Paryżu spoliczkował niejakiego Guolefuciego, który nazwał go zdracą. Przewodniczący Izby adwokackiej nakazał wszczęcie śledztwa w tej sprawie.

Anglicy popierają pieniądze Łotwy.

„Jaunakas Zinas“ donosi z Londynu, iż jeden z większych banków angielskich udzielił Bankowi Łotewskiemu kredytu w wysokości 500 000 funtów szterlingów.

Szwecja kupuje polskie zboże i węgiel.

„Western Mail“ donosi o zakupieniu przez Szwecję w Polsce 100 000 wag. węgla i 50 000 zboża.

Rezwoj lotnictwa w Czechosłowacji.

W Pradze rozpoczęły się narady dotyczące utworzenia wydziału lotniczego na politechnice praskiej.

Patriotyzm artystki włoskiej.

Słynna włoska artystka Dramatica odwołała swój występ w Monachjum z powodu ostatnich żądań politycznych.

Wielkie śnieżycy w Ameryce.

W północno-wschodniej części Stanów Zjednoczonych szaleją wielkie burze śniegowe. W stanie Maine z powodu zamieci stanęły pociągi. W stanie New York zamknięto wszystkie szkoły i fabryki. W Nowym Yorku zajętych jest usuwaniem śniegu 20 tys. robotników.

Barlicki ministrem.

Ministrem robót publicznych w miejsce p. Moraczewskiego mianowany został poseł Barlicki, p. posesowiec.

Napad na pociąg.

Bandyci napadli na pociąg pasażerski koło Bhajudih na linii Bengali-Nagpur przyczem zamordowali kierownika pociągu, i rozbili kasę z pieniędzmi, zabierając 150 funtów szterlingów.

Wybuch podczas dezynfekcji.

Podczas dezynfekcji pewnego domu w Monachjum nastąpił wybuch, który zburzył cały budynek, przytem 25 osób odniosło rany, w-tej liczbie 10 ciężkie. W promieniu 200 metrów od miejsca katastrofy wyleciały wszystkie szyby. Przyczyną wybuchu jest zastosowanie do dezynfekcji gazów, zawierających cjanek potasu.

Ruch w Towarzystwach.

Chojnice. Nadzwyczajne zebranie Związku Urzędników Kolejowych odbędzie się w niedzielę dnia 14 bm. o godz. 13.30 w lokalu p. Jazdzewskiego. Przybędą referenci zarządu okręgowego. O liczne przybycie członków uprasza Zarząd.

Czersk. Walne Zebranie Związku Inwalidów Wojennych wdów i sierot odbędzie się w niedzielę dnia 14 bm. o godz. 1 po poł. w sali hotelu Metropol. O liczny udział członków i gości prosi Zarząd.

Chojnice. Straż pożarna. Zebranie odbędzie się dnia 16 bm., o godz. 8 wiecz. w lokalu p. Pruski. Zarząd.

Chojnice. Bacność! Sodalicję Marj. Zeńską uprasza się, aby członkinie brały udział w adoracji Najśw. Sakr. w kaplicy w poniedziałek 15 bm. o godz. 1.30—2.30 po południu.

Uprasza się o przybycie w komplecie Zarząd.

Chojnice. Tow. Handlowców. Uroczystość ku czci Staszica odbędzie się w poniedziałek dnia 15 bm. o godz. 8 wiecz. w lokalu p. Stillera. Program: koncert, deklamacje, wykład p. prof. Sicińskiego, odczyt p. Werne Wojtychy. Od godz. 9.80 wieczorek towarzyski. O liczne przybycie członków i wprowadzonych gości prosi Zarząd.

**Korzystajcie z biblioteki
Tow. Czyt. Lud. w Chojnicach,**
która jest otwarta codziennie od
godz. 6-tej do 7-tej wieczorem. Bi-
blioteka mieści się w hotelu „Priebe“,
wejście z ulicy Gimnazjalnej.
Zapisujcie się na członków T-wa.
Czyt. Lud.!

„Oświata ludu, dokona cudu!“

Giełda Gdańska.

dnia 13 lutego 1926 r.

100 złot. 71.42 guld. gd.

Kurs dolara w Warszawie.

dnia 13 lutego 1926 r.

dolar 7.28 zł.

Poznańska giełda zbożowa.

Poznań, 12. 2. 1926 r.

Warunek: Handel hurt, fr. st. zał. ładunek wagi dostaw. zaraz za 100 kg. w złotych.

Zyto	18.25—20.25 zł.
Pszonica	32.00—34.00
Jęczmień	19.00—20.00
Jęczmień wyborowy	21.00—23.00
Owies	19.25—20.25
Mąka żytnia 70 proc. z wor.	31.25—32.75
Mąka żytnia 65 proc. z wor.	32.75—33.75
Mąka pszenna 65 proc.	52.00—55.00
Otręby żytnie	13.25—14.25
Otręby pszenne	15.00—16.00
Groch polny	28.00—29.00
Groch Victoria	35.00—39.00
Saradela	21.00—24.00

Koniec części redakcyjnej.

Redaktor naczelny: Leon Formalski
Redaktor odpowiedzialny: Stefan Tobolski.
Drukarnia i nakładem drukarni „Dziennika Pomorskiego“
w Chojnicach.

Państwowe Nadleśnictwo OSUSZNIKA

poczta Lipnica, powiat i stacja kolejowa Chojnice
wydzierżaw i położony w leśnictwie Modrzejewo

MŁYN WODNY

turbinowy z budynkami mieszkalnym i gospodarczym
oraz

7.119 ha roli i łąki na lat 12

i to od 16 lipca 1925 do 15 lipca 1937 roku.
Oferty ostemplowane (2 zł) w zalakowanych kopertach
z napisem „Submisja na młyn wodny w Modrzejewie“
należy nadesłać do Nadleśnictwa najpóźniej
do 3-go marca br. do godziny 11 przed poł.
Otwarcie ofert nastąpi tego samego dnia o godz. 11
przedp. w obecności ewentl. przybyłych oferentów
w kancelarii Nadleśnictwa.

Wysokość rocznego czynszu dzierżawnego należy
podać w złotych w liczbach i słowach z całego obiektu
dzierżawnego z oświadczeniem, że znane są oferentowi
warunki dzierżawne, które może przejrzeć w godzinach
służbowych w kancelarii Nadleśnictwa i że bez zastrze-
żeń się takowym poddaje, oraz że obowiązuje się postawić
potrzebne maszyny młyńskie, odpowiadające nowocze-
snym wymaganiom techniki. Na zabezpieczenie dotrzy-
mania warunków submisji winien oferent złożyć w Kasie
Leśnej w Chojnicach wadium w wysokości 20% od
oferowanej rocznej tenuty dzierżawnej, które w razie
udzielenia przybiki zostanie wliczone na poczet tenuty
dzierżawnej. Oferentom zaś, którzy nie otrzymają przy-
biki, będzie wadium zwrócone.

Do oferty musi być dołączone poświadczenie Kasy
Leśnej z odbioru złożonego wadium. Zatwierdzenie ofert
zastrzega się Dyrekcji Lasów P. w Bydgoszczy. 332

Nadleśniczy.

LICYTACJA.

Celem pokrycia należności skarbowych odbędzie
się sprzedaż licytacyjna najwięcej dającemu za gotówkę

w Rytku

wę wtorek, dnia 23 lutego 26 r. o godz. 12 w poł.
przed sędziem

2 szafy do rzeźby, 1 lustro, 1 kanapa, różne
materiały damskie, 1 waga decymalna, szprychy
do kół, 3 jałowki, 1 świnia, 3 owce, 1 manesz,

1 powóz i większą ilość desek,

w Łęgu,

w czwartek, dnia 25 lutego 26 r. o godz. 12 w poł.
przed sędziem

szafy do rzeźby i do bielizny, zegar, kopyta
szewskie, płaszcz zimowy męski, 2 koła do
woza, 1 os do woza, 4 km desek, 1 maszyna
do szycia, 1 kanapa i 36 butelek wódki,

w Chojnicach,

w sobotę, dnia 27 lutego 26 r. o godz. 11 przedp.
w restauracji p. Jazdzewskiego przy pl. Jerzego 5.

1 harmonium, 1 lustro, 1 zegar, 1 szafa i powóz,

w Kopernicy,

w czwartek, dnia 18 lutego 26 r. o godz. 11 przedp.
na posiadłości p. Klemensa

ca. 60 centnarów siana.

O tem zawiadamia sekretarator przy Urzędzie
Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Chojnicach.
Chojnice, dnia 8 lutego 1926 r.

Kupuje wszelkie produkty rolne jak:
żyto, owies, jęczmień i słome
po najwyższych cenach.

Polecam węgiel górnośl., brykiety,
drzewo opałowe w metrach
lub na żądanie krótkocięte, sruł, otręby
po korzystnych cenach. 365

Na życzenie dostarczam wprost do domu.
Kłoskowski, Chojnice
Nowemiasto 20.

**Sprzedaż drzewa
użytkowego i opałowego**
w czwartek dnia 25. II. br.

o godz. 10 w BRUSACH, lokal Felski.
Administracja lasów Antoniewo.

Ogłaszajcie w „Dzienniku Pomorskim.“

Niebywała okazja!
Całkowita wyprzedaż
trykotarzy

po cenach zakupu

tylko dopóki zapas starczy!

„Dom Towarowy“ M. Bieda
Rynek 19. Chojnice Rynek 19.

W niedzielę po południu
koncert artystyczny

w restauracji B. Stiller (dawn. Reichshof)
na który zaprasza się Szan. Publiczność jak najprzejemniej.

Świeże pączki. Wyborowe ciastko.

Ceny bardzo umiarkowane.

Wieczorem polecam jako specjalność:
Flaki. — Nogi wieprzowe. — Kiełbasę z kapustą.

HOTEL ENGEL

We wtorek, dnia 16-go bm.

wieczorem o godz. 8-mej 355

urządza wzmocniony zespół p. Kozłowskiego
na zakończenie karnawału

KONCERT.

Po koncercie TANIEC.

Część czystego zysku stawi się
bezrobotnym do dyspozycji.

Stoliki należy poprzednio w hotelu zamówić.

KONKURS.

Poszukuje się
młodszejsi biurowej

piszącej biegle na maszynie
w języku polskim. Wnioski
należy składać do Zarządu
Powiatowej Kasy Chorych
w Chojnicach, z dołącze-
niem świadectw oraz podane-
niem wysokości żądanego
wynagrodzenia.

Powiatowa Kasa Chorych
w Chojnicach.

STE nografii wyucza
wszystkich listow-
nie bezpłatnie, celem 13
propagandy.

Instytut Stenograficzny
Antoniego Wojnara.
W arszawa Krucza 26.

Umiebl. pokoju

z utrzymaniem lub bez
poszukuje od 15 bm.
Zgłosz. do eksp. Dz. Pom.

Skromnie

umiebl. pokój

po dostępnej cenie ewentl.
dla 2 panów do wynajęcia.
Błoń Zakonna 10.

Umb. pokój

tanio do wynajęcia. 354
ul. Młyńska 5.

Restauracja Leśna
Krause — Wilhelminka.

W niedzielę
od godziny 3.30 po poł.

KONCERT

przy kawie.

Pączki. Pączki.

Nowa Ameryka
w niedzielę, dnia 14. II.

odbędzie się ostatnia
zabawa taneczna

na którą zaprasza 362
Gospodarz.

Kuśnierstwo Dworcowa 10